

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 5. julij 2018
(OR. en)

2017/0125 (COD)

PE-CONS 28/18

POLMIL 63
COMPET 368
CFSP/PESC 481
CSDP/PSDC 276
COPS 178
EUMC 91
ECOFIN 497
IND 146
MI 397
RECH 228
EMPL 249
CODEC 868

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o vzpostavitvi evropskega programa za razvoj obrambne industrije v podporo konkurenčnosti in inovacijski zmogljivosti obrambne industrije Unije

UREDBA (EU) 2018/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

**o vzpostavitvi evropskega programa za razvoj obrambne industrije
v podporo konkurenčnosti in inovacijski zmogljivosti
obrambne industrije Unije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 173 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 129, 11.4.2018, str. 51.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 3. julija 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija se je v svojem sporočilu z dne 30. novembra 2016 o evropskem obrambnem akcijskem načrtu zavezala, da bo dopolnila, podprla in utrdila skupna prizadevanja držav članic pri razvoju obrambnih zmogljivosti za odzivanje na varnostne izzive ter tudi spodbudila konkurenčno, inovativno in učinkovito obrambno industrijo v vsej Uniji. Predlagala je zlasti ustanovitev evropskega obrambnega sklada (v nadaljnjem besedilu: Sklad) v podporo naložbam v skupne raziskave in skupni razvoj obrambne opreme in tehnologij, da bi s tem spodbudila skupno javno naročanje in skupno vzdrževanje obrambne opreme in tehnologij. Sklad ne bi nadomestil nacionalnih prizadevanj na tem področju in bi moral države članice spodbuditi k okrepitvi obrambnega sodelovanja in naložb v obrambo. Podpiral naj bi sodelovanje med celotnim ciklom razvoja obrambnega proizvoda in tehnologije in tako povečal sinergije in stroškovno učinkovitost. Cilj bi bil zagotoviti zmogljivosti ter konkurenčno in inovativno podlago za obrambno industrijo v vsej Uniji, vključno s čezmejnim sodelovanjem in udeležbo malih in srednjih podjetij (MSP), ter prispevati k okrepljenemu evropskemu obrambnemu sodelovanju.

- (2) Da bi spodbudili konkurenčnost, učinkovitost in inovacijsko zmogljivost obrambne industrije Unije, ki prispeva k strateški avtonomiji Unije, bi bilo treba vzpostaviti evropski program za razvoj obrambne industrije (v nadaljnjem besedilu: Program). Program bi moral biti namenjen krepitvi konkurenčnosti obrambne industrije Unije, kar bo prispevalo k izboljšanju obrambnih zmogljivosti, med drugim pri kibernetiski obrambi, zato bi moral podpirati sodelovanje med podjetji v vsej Uniji, vključno z MSP in podjetji s srednje veliko tržno kapitalizacijo, raziskovalnimi centri in univerzami, pa tudi med državami članicami v fazi razvoja obrambnih proizvodov in tehnologij in s tem omogočiti boljše izkoriščanje ekonomij obsega v obrambni industriji ter spodbujati standardizacijo obrambnih sistemov in izboljšati njihovo interoperabilnost. Razvojna faza, ki sledi raziskovalni in tehnološki fazi, je povezana z znatnimi tveganji in stroški, ki preprečujejo nadaljnje izkoriščanje rezultatov raziskav in negativno vplivajo na konkurenčnost obrambne industrije Unije. Program bi s podporo razvojni fazi prispeval k boljšemu izkoriščanju rezultatov raziskav na področju obrambe in bi pripomogel k zapolnitvi vrzeli med raziskavami in proizvodnjo. Prav tako bi spodbujal vse oblike inovacij, saj je mogoče pričakovati, da se bodo pozitivni učinki take podpore razširili tudi na civilni sektor. Program dopolnjuje dejavnosti, ki se izvajajo v skladu s členom 182 Pogodbe o delovanju Evropske unije, in ne zajema proizvodnje ali javnega naročanja obrambnih proizvodov ali tehnologij.

- (3) Da bi dosegli inovativnejše rešitve in spodbudili odprt notranji trg, bi bilo treba s Programom zagotoviti znatno podporo čezmejni udeležbi MSP ter prispevati k ustvarjanju novih tržnih priložnosti.
- (4) Program bi moral zajemati dvoletno obdobje od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2020. Finančni znesek za izvajanje Programa bi bilo treba določiti za to obdobje.
- (5) Ta uredba za celotno obdobje trajanja Programa določa finančna sredstva, ki za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v letnem proračunskem postopku v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju¹.

¹ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

- (6) Pri izvajanju Programa bi bilo treba vse instrumente financiranja uporabljati v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹, da bi tako zagotovili maksimalen razvoj obrambnih proizvodov in tehnologij. Vendar pa bi lahko zaradi dvoletnega obdobja trajanja Programa pri uporabi finančnih instrumentov prihajalo do praktičnih težav. Zato bi bilo treba med tem začetnim obdobjem prednost nameniti uporabi nepovratnih sredstev, v izjemnih okoliščinah pa tudi javnemu naročanju. Finančne instrumente bi lahko kot ustrezno orodje v okviru sklada uporabljali po letu 2020.
- (7) Komisija lahko del izvajanja Programa prenese na subjekte iz točke (c) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (8) Potem ko so se države članice zlasti s sprejetjem načrta za razvoj zmogljivosti dogovorile o skupnih prednostnih nalogah na področju obrambnih zmogljivosti na ravni Unije, pri čemer so upoštevale tudi usklajen letni pregled na področju obrambe, so opredelile in združile še vojaške zahteve in določile tehnične specifikacije projekta, da bi tako lahko dosegli raven ambicij EU v skladu z dogovorom Sveta v sklepih z dne 14. novembra 2016, ki jo je Evropski svet potrdil 15. decembra 2016.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (9) Države članice bi morale za vodenje dejavnosti razvijanja kolaborativnih ukrepov, ki jih podpira Program, po potrebi imenovati tudi vodjo projekta, na primer mednarodno organizacijo za vodenje projektov, kot je Organizacija za oborožitveno sodelovanje, ali subjekt, kot je Evropska obrambna agencija. V primeru takega imenovanja bi se morala Komisija, preden izvrši plačilo upravičencu, z vodjo projekta posvetovati o napredku, doseženem glede ukrepa, tako da lahko vodja projekta zagotovi, da upravičenci spoštujejo časovne okvire.
- (10) Finančna podpora Unije ne bi smela vplivati na prenos obrambnih proizvodov znotraj Unije v skladu z Direktivo 2009/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ ali na izvoz obrambnih proizvodov, opreme ali tehnologij. Prav tako ne bi smela vplivati na diskrecijsko pravico držav članic glede politike o prenosu znotraj Unije in izvozu takih proizvodov, tudi v skladu s skupnimi pravili glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme, določenimi v Skupnem stališču Sveta 944/2008/SZVP².

¹ Direktiva 2009/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o poenostavitvi pogojev za prenose obrambnih proizvodov znotraj Skupnosti (UL L 146, 10.6.2009, str. 1).

² Skupno stališče Sveta 2008/944/SZVP z dne 8. decembra 2008, ki opredeljuje skupna pravila glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme (UL L 335, 13.12.2008, str. 99).

- (11) Ker je cilj Programa podpirati konkurenčnost in učinkovitost obrambne industrije Unije z zmanjšanjem tveganj, povezanih z razvojno fazo kooperativnih projektov, bi morali biti ukrepi v zvezi z razvojem obrambnega proizvoda ali tehnologije, in sicer študije izvedljivosti in drugi podporni ukrepi, zasnova (vključno s tehničnimi specifikacijami za zasnovo), izdelava sistemskih prototipov, preskušanje, kvalifikacija, certifikacija in zagotavljanje večje učinkovitosti čez celotni življenjski cikel obrambnega proizvoda ali tehnologije, upravičeni do financiranja na podlagi Programa. Nadgradnja obstoječih obrambnih proizvodov in tehnologij, vključno z njihovo interoperabilnostjo, bi tudi morala biti upravičena do financiranja na podlagi Programa. Ukrepi za nadgradnjo obstoječih obrambnih proizvodov in tehnologij bi morali biti upravičeni le, kadar za predhodne informacije, potrebne za izvedbo ukrepa, ne veljajo nobene omejitve, ki bi omejevale sposobnost za izvedbo ukrepa.
- (12) Ker je cilj Programa zlasti krepitev sodelovanja med podjetji v državah članicah, bi moral biti ukrep upravičen do financiranja na podlagi Programa le, če se bi izvajal v konzorciju z vsaj tremi podjetji s sedežem v najmanj treh različnih državah članicah.

- (13) Čezmejno sodelovanje med podjetji pri razvoju obrambnih proizvodov in tehnologij pogosto ovira težavno doseganje dogovora o skupnih tehničnih specifikacijah ali standardih. Če tehnične specifikacije ali standardi niso določeni ali so nezadostno določeni, to povečuje kompleksnost, zamude in pretirane stroške v razvojni fazi. Prvi pogoj za upravičenost ukrepov, za katere je potrebna višja raven tehnološke pripravljenosti, da se financirajo na podlagi Programa, bi moral biti dogovor o skupnih tehničnih specifikacijah. Študije izvedljivosti in ukrepi v podporo oblikovanju skupnih tehničnih specifikacij ali standardov bi prav tako morali biti upravičeni do financiranja na podlagi Programa.
- (14) Da bi bilo pri izvajanju te uredbe zagotovljeno spoštovanje mednarodnih obveznosti Unije in njenih držav članic, na podlagi Programa ne bi smeli biti upravičeni do financiranja ukrepi za proizvode ali tehnologije, katerih uporaba, razvoj ali proizvodnja je prepovedana v skladu z mednarodnim pravom. V okviru navedenega bi bilo treba razvoj mednarodnega prava upoštevati tudi za upravičenost ukrepov za razvoj novih obrambnih proizvodov in tehnologij, kot so tiste, ki so zasnovane posebej za izvedbo smrtonosnih napadov, pri katerih človek nima nadzora nad odločitvami o izvedbi aktivnosti.

- (15) Program je namenjen krepitvi konkurenčnosti in učinkovitosti obrambne industrije Unije, zato bi morali biti načeloma do financiranja upravičeni le subjekti, ki imajo sedež v Uniji in jih ne nadzorujejo tretje države ali subjekti iz tretjih držav. Da bi zaščitili bistvene varnostne in obrambne interese Unije in njenih držav članic, ne bi smeli biti poleg tega infrastruktura, objekti, sredstva in viri, ki jih upravičenci in podizvajalci uporabljajo pri ukrepu, financiranem na podlagi Programa, na ozemlju tretje države.
- (16) V določenih okoliščinah bi moralo biti mogoče odstopanje od načela, da tretje države ali subjekti iz tretjih držav nimajo nadzora nad upravičenci in podizvajalci, ki sodelujejo pri ukrepu. Glede na to bi morala biti podjetja s sedežem v Uniji, ki so pod nadzorom tretje države ali subjekta iz tretje države, upravičena do financiranja, če so izpolnjeni ustrezni strogi pogoji glede varnostnih in obrambnih interesov Unije in njenih držav članic, vzpostavljeni v okviru skupne zunanje in varnostne politike v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji (PEU), tudi kar zadeva krepitev tehnološke in industrijske baze evropske obrambe. Udeležba takšnih podjetij ne bi smela biti v nasprotju s cilji Programa. Upravičenci bi morali zagotoviti vse ustrezne informacije o infrastrukturi, objektih, sredstvih in virih, ki bodo uporabljeni v ukrepu. Upoštevati bi bilo treba tudi pomisleke držav članic glede zanesljivosti oskrbe.

- (17) Tudi za sodelovanje med upravičenci in podizvajalci, ki sodelujejo pri ukrepu, ter podjetji, ki imajo sedež v tretji državi oziroma ki jih nadzirajo tretje države ali subjekt iz tretje države, bi morali veljati ustrezni pogoji glede varnostnih in obrambnih interesov Unije in njenih držav članic. Pri tem tretja država ali subjekt iz tretje države ne bi smel imeti nepooblaščenega dostopa do tajnih podatkov o izvajanju ukrepa. Pooblastilo za dostop do tajnih podatkov se dodeli v skladu z ustreznimi varnostnimi predpisi, ki veljajo za tajne podatke Evropske unije in podatke s stopnjo tajnosti glede na nacionalne oznake stopenj tajnosti.
- (18) Upravičeni ukrepi, oblikovani v okviru stalnega strukturnega sodelovanja znotraj institucionalnega okvira Unije, bi zagotovili stalno okrepljeno sodelovanje med podjetji v različnih državah članicah in bi tako neposredno prispevali k ciljem Programa. Takšni ukrepi bi zato morali biti upravičeni do višje stopnje financiranja. Upravičeni ukrepi, pri oblikovanju katerih so bila v znatni meri udeležena podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo in MSP ter zlasti čezmejna MSP, podpirajo odpiranje dobavnih verig in prispevajo k ciljem Programa. Takšni ukrepi bi zato morali biti upravičeni do višje stopnje financiranja, tudi zato, da se nadomestita večje tveganje in večje upravno breme.

- (19) Če želi konzorcij sodelovati pri upravičenem ukrepu na podlagi Programa in je finančna pomoč Unije v obliki nepovratnih sredstev, bi moral konzorcij imenovati enega od svojih članov za koordinatorja. Koordinator bi moral biti glavna oseba za stike s Komisijo.
- (20) Spodbujanje inovacij in tehnološkega razvoja v obrambni industriji Unije bi moralo omogočiti ohranjanje ter razvoj spretnosti in znanja v okviru obrambne industrije Unije, pa tudi prispevati h krepitvi njene tehnološke in industrijske avtonomnosti. V tem okviru bi Program lahko pripomogel tudi k ugotavljanju, na katerih področjih razvoja obrambnih proizvodov in tehnologij je Unija odvisna od tretjih držav. Tako spodbujanje inovacij in tehnološkega razvoja bi bilo treba izvajati na način, ki je skladen z varnostnimi in obrambnimi interesi Unije. Glede na to bi moral biti prispevek ukrepa k tem interesom in prednostnim nalogam na področju obrambnih zmogljivosti, o katerih so se dogovorile države članice v okviru skupne zunanje in varnostne politike, merilo za dodelitev. Znotraj Unije so skupne prednostne naloge na področju obrambnih zmogljivosti opredeljene zlasti v načrtu za razvoj zmogljivosti. Z drugimi postopki Unije, kot sta usklajen letni pregled na področju obrambe in stalno strukturno sodelovanje, se bo podprlo izvajanje ustreznih prednostnih nalog v okviru okrepljenega sodelovanja. Kadar je ustrezno, se lahko upoštevajo tudi regionalne in mednarodne prednostne naloge, tudi tiste v okviru Nata, pod pogojem, da so v korist varnostnim in obrambnim interesom Unije in ne preprečujejo udeležbe nobeni državi članici, ob upoštevanju izogibanja nepotrebnemu podvajanju.

- (21) Države članice posamično in skupaj razvijajo, proizvajajo in operativno uporabljajo brezpilotne zrakoplove, vozila in plovila. Operativna uporaba v tem smislu obsega izvajanje napadov na vojaške cilje. Raziskave in razvoj, povezane z razvojem takih sistemov, vključno z vojaškimi in civilnimi sistemi, so podprte s finančnimi sredstvi Unije. Po načrtih se bo to v prihodnosti nadaljevalo, po možnosti tudi v okviru Programa. Nič v tej uredbi ne bi smelo ovirati legitimne uporabe takih obrambnih proizvodov ali tehnologij, ki se razvijajo na podlagi Programa.
- (22) Da bi zagotovili izvedljivost financiranih ukrepov, bi se morale zadevne države članice pisno, na primer s pismom o nameri, zavezati, da bodo učinkovito prispevale k financiranju ukrepa.
- (23) Da bi financirani ukrepi prispevali h konkurenčnosti in učinkovitosti evropske obrambne industrije, bi morali biti tržno usmerjeni, temeljiti na povpraševanju ter biti srednje- do dolgoročno tržno donosni, tudi za tehnologije z dvojno rabo. Zato bi bilo treba v merilih za upravičenost upoštevati namero držav članic, da naročijo končni obrambni proizvod ali usklajeno uporabljajo tehnologijo, med tem ko bi bilo treba v merilih za dodelitev upoštevati politično ali pravno zavezanost držav članic, da bodo skupaj uporabljale, imele v skupni lasti ali vzdrževale končni obrambni proizvod ali tehnologijo.

- (24) Vsa merila za dodelitev bi bilo treba upoštevati pri ocenjevanju ukrepov, ki so bili predlagani za financiranje na podlagi Programa. Ker ta merila nimajo izključevalnega učinka, predlagani ukrepi, ki ne izpolnjujejo enega ali več od teh meril, ne bi smeli biti avtomatično izključeni.
- (25) Finančna pomoč Unije na podlagi Programa ne bi smela presegati 20 % upravičenih stroškov ukrepa, kadar se nanaša na izdelavo sistemskih prototipov, kar je pogosto najdražji ukrep v razvojni fazi. Pri drugih ukrepih v razvojni fazi pa bi bilo treba omogočiti kritje vseh upravičenih stroškov. V obeh primerih bi bilo treba upravičene stroške razumeti v smislu člena 126 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (26) Ker bi Program moral dopolnjevati raziskovalne dejavnosti, zlasti na področju obrambe, ter zaradi doslednosti in upravne poenostavitve, bi bilo treba za Program v čim večji meri uporabljati ista pravila kot za pripravljalni ukrep o raziskavah na področju obrambe in okvirni program za raziskave in inovacije Obzorje 2020 (2014–2020) (v nadaljnjem besedilu: Obzorje 2020). Zato bi bilo ustrezno dopustiti povračilo posrednih stroškov po 25-odstotni pavšalni stopnji, ki velja tudi v okviru pripravljalnega ukrepa o raziskavah na področju obrambe in Obzorja 2020.

- (27) Ker je podpora Unije namenjena krepitvi konkurenčnosti obrambnega sektorja in se nanaša le na specifično razvojno fazo, Unija ne bi smela imeti lastništva ali pravic intelektualne lastnine za obrambne proizvode ali tehnologije, ki so rezultat financiranih ukrepov. Veljavno ureditev pravic intelektualne lastnine bodo upravičenci opredelili pogodbeno. Zainteresirane države članice bi morale poleg tega imeti možnost, da so udeležene pri nadaljnjih skupnih naročilih. Poleg tega rezultati ukrepov, financiranih na podlagi Programa, ne bi smeli biti pod nadzorom tretje države ali subjekta iz tretje države oziroma zanje ne bi smele veljati omejitve tretje države ali subjekta iz tretje države.
- (28) Komisija bi morala vzpostaviti dvoletni delovni program v skladu s cilji Programa. V delovnem programu bi morale biti podrobno določene kategorije projektov, ki so financirani na podlagi Programa, vključno z obrambnimi proizvodi in tehnologijami, kot so daljinsko vodeni sistemi, satelitske komunikacije, določanje položaja, navigacija in določanje časa, avtonomen dostop do vesolja in stalno opazovanje Zemlje, energetska trajnost ter kibernetika in pomorska varnost, pa tudi vrhunske vojaške zračne, kopenske in pomorske zmogljivosti ter skupni domenski sistemi, vključno z izboljšanjem situacijskega zavedanja, zaščite, mobilnosti, logistike ter medicinske podpore in strateških spodbujevalcev.

- (29) Komisiji bi moral pri vzpostavitvi delovnega programa pomagati odbor držav članic (v nadaljnjem besedilu: odbor). Komisija bi si morala prizadevati poiskati rešitve, ki bi v odboru imele največjo možno podporo. V okviru tega se lahko odbor sestaja v sestavi nacionalnih obrambnih strokovnjakov, da Komisiji zagotovijo posebno pomoč. O imenovanju svojega zastopnika v tem odboru odloča vsaka država članica sama. Članom odbora se dovolj zgodaj in dejansko omogoči, da preučijo osnutke izvedbenih aktov in izrazijo svoje stališče.
- (30) Ob upoštevanju politike Unije glede MSP kot ključnih elementov za zagotavljanje gospodarske rasti, inovacij, ustvarjanja delovnih mest in družbenega vključevanja v Uniji, ter dejstva, da je pri podprtih ukrepih običajno potrebno nadnacionalno sodelovanje, je pomembno, da delovni program odraža in omogoča odprto in pregledno čezmejno dostopanje in udeležbo MSP in da je zato takim ukrepom namenjenih najmanj 10 % celotnega proračuna, kar MSP omogoča, da se vključijo v vrednostne verige ukrepov. Ena od kategorij projektov bi morala biti posebej namenjena MSP.
- (31) Komisija bi si morala za zagotovitev uspeha Programa prizadevati za dialog s široko paleto evropske industrije, vključno z MSP in netradicionalnimi dobavitelji za obrambni sektor.

- (32) Evropsko obrambno agencijo bi bilo treba povabiti, da v skladu s svojimi pristojnostmi, ki so ji bile podeljene s PEU, sodeluje v odboru kot opazovalka, da bi izkoristili njeno strokovno znanje na področju obrambnega sektorja. Za pomoč bi bilo treba zaprositi tudi Evropsko službo za zunanje delovanje.
- (33) Komisija ali subjekti iz točke (c) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 bi morali pri izbiri ukrepov, ki bodo financirani na podlagi Programa, praviloma organizirati konkurenčne razpise, kot določa navedena uredba, in zagotoviti, da bodo upravni postopki čim bolj preprosti in bodo povzročili čim manj dodatnih stroškov. Vendar pa je v nekaterih ustrezno utemeljenih in izjemnih okoliščinah mogoče finančna sredstva Unije dodeliti tudi v skladu s členom 190 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012¹.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

- (34) Potem ko bodo predlogi ocenjeni s pomočjo neodvisnih strokovnjakov, katerih varnostne kvalifikacije bi morale potrditi države članice, bi morala Komisija izbrati ukrepe, ki bodo financirani na podlagi Programa. Komisija bi morala vzpostaviti podatkovno zbirko neodvisnih strokovnjakov. Podatkovna zbirka ne bi smela biti javno dostopna. Neodvisni strokovnjaki bi morali biti imenovani na podlagi svojih spretnosti, izkušenj in znanja ob upoštevanju nalog, ki jim bodo podeljene. Kolikor je mogoče, bi morala Komisija pri imenovanju neodvisnih strokovnjakov sprejeti ustrezne ukrepe, da bi v strokovnih skupinah in odborih za ocenjevanje zagotovili uravnoteženo sestavo v smislu sposobnosti, izkušenj in znanja ter geografske in spolne zastopanosti, ob upoštevanju stanja na posameznem področju. Poleg tega bi si bilo treba prizadevati tudi za ustrezno rotacijo strokovnjakov ter ustrezno uravnoteženost med javnim in zasebnim sektorjem. Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede sprejetja in izvajanja delovnega programa ter dodelitve finančnih sredstev za izbrane ukrepe. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Države članice bi bilo treba obveščati o rezultatih ocenjevanja in napredku pri financiranih ukrepih.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (35) Za sprejetje navedenih izvedbenih aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda ob upoštevanju njihovih bistvenih posledic za izvajanje te uredbe.
- (36) Komisija bi morala ob koncu Programa pripraviti poročilo o izvajanju, v katerem bi preučila finančne dejavnosti v smislu rezultatov njihovega finančnega izvajanja in po možnosti njihovega učinka. V poročilu o izvajanju bi bilo treba analizirati tudi čezmejno udeležbo MSP in podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo pri ukrepih na podlagi Programa ter udeležbo MSP in podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo v globalni vrednostni verigi. Poročilo bi poleg tega moralo vključevati informacije o poreklu upravičencev in porazdelitvi ustvarjenih pravic intelektualne lastnine.
- (37) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravne in denarne sankcije.

- (38) Komisija in države članice bi morale zagotoviti čim širšo promocijo Programa, da bi okrepile njegovo učinkovitost ter s tem izboljšale konkurenčnost obrambne industrije in obrambne zmogljivosti držav članic.
- (39) Ker ciljev te uredbe države članice z vidika stroškov in s tem povezanih tveganj ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vzpostavlja evropski program za razvoj obrambne industrije (v nadaljnjem besedilu: Program) za delovanje Unije v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2020.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „sistemski prototip“ pomeni model proizvoda ali tehnologije, ki lahko prikaže zmogljivost elementa v operativnem okolju;
2. „kvalifikacija“ pomeni celoten proces, v katerem se dokaže, da zasnova obrambnega proizvoda, materialnega ali nematerialnega sestavnega dela ali tehnologije izpolnjuje določene zahteve, in v katerem se zagotovijo objektivni dokazi, iz katerih je razvidno, da so bile posebne zahteve glede zasnove izpolnjene;

3. „certifikacija“ pomeni proces, v skladu s katerim nacionalni organ potrdi, da je obrambni proizvod, materialni ali nematerialni sestavni del ali tehnologija v skladu z veljavnimi predpisi;
4. „podjetje“ pomeni subjekt, ne glede na to, kakšen pravni položaj ima in kako je financiran, ki opravlja gospodarsko dejavnost in ki ima sedež v državi članici, v kateri je ustanovljeno v skladu z nacionalnim pravom te države članice;
5. „izvršna upravna struktura“ pomeni organ podjetja, ki je imenovan v skladu z nacionalnim pravom in, če je to ustrezno, poroča izvršnemu direktorju, ki je pooblaščen za vzpostavljanje strategije, ciljev in splošne usmerjenosti podjetja in nadzoruje in spremlja odločanje uprave;
6. „subjekt tretje države“ pomeni subjekt, ki ima sedež v tretji državi ali, kadar ima sedež v Uniji, ima izvršne upravne strukture v tretji državi;
7. „nadzor“ pomeni možnost izvajanja neposrednega ali posrednega odločilnega vplivanja na podjetje prek enega ali več vmesnih podjetij;

- (8) „mala in srednja podjetja“ ali „MSP“ pomeni mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 2 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES¹;
- (9) „podjetje s srednje veliko tržno kapitalizacijo“ pomeni podjetje, ki ni MSP in ima do 3 000 zaposlenih, pri čemer je število zaposlenih izračunano v skladu s členi 3 do 6 Priloge k Priporočilu 2003/361/ES;
- (10) „konzorcij“ pomeni kolaborativno skupino podjetij, ustanovljeno z namenom, da ukrepa na podlagi Programa.

Člen 3

Cilji

Program ima naslednje cilje:

- (a) s podporo ukrepom v njihovi razvojni fazi spodbujati konkurenčnost, učinkovitost in inovacijsko zmogljivost obrambne industrije v vsej Uniji ter tako prispevati k strateški avtonomiji Unije;

¹ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

- (b) podpirati in spodbujati sodelovanje, tudi čezmejno, med podjetji, vključno z MSP in podjetji s srednje veliko tržno kapitalizacijo, v vsej Uniji ter sodelovanje med državami članicami pri razvijanju obrambnih proizvodov ali tehnologij, hkrati pa krepiti in izboljševati odzivnost obrambnih dobavnih in vrednostnih verig ter spodbujati standardizacijo obrambnih sistemov in njihovo interoperabilnost.

Tako sodelovanje poteka v skladu s prednostnimi nalogami na področju obrambnih zmogljivosti, o katerih so se države članice dogovorile v okviru skupne zunanje in varnostne politike ter zlasti v okviru načrta za razvoj zmogljivosti.

V tem kontekstu se lahko po potrebi upoštevajo tudi regionalne in mednarodne prednostne naloge, kadar služijo varnostnim in obrambnim interesom Unije, kot so določeni v okviru skupne zunanje in varnostne politike, in ne izključujejo možnosti sodelovanja katere koli od držav članic, pri čemer pa je treba preprečiti nepotrebno podvajanje;

- (c) spodbujati boljšo uporabo rezultatov raziskav na področju obrambe in prispevati k razvoju po raziskovalni fazi ter tako podpirati konkurenčnost evropske obrambne industrije na notranjem in svetovnem trgu, po potrebi tudi s konsolidacijo.

Člen 4

Proračun

Finančna sredstva za izvajanje Programa za obdobje od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2020 znašajo 500 milijonov EUR v tekočih cenah.

Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

Člen 5

Splošne določbe o financiranju

1. Finančna pomoč Unije se lahko zagotovi z vrstami financiranja, predvidenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012, zlasti z nepovratnimi sredstvi in v izjemnih okoliščinah z javnimi naročili.
2. Vrste financiranja iz odstavka 1 in načini izvajanja se izberejo na podlagi tega, ali je z njimi mogoče doseči posebne cilje ukrepov in rezultate, pri čemer se upoštevajo zlasti stroški nadzora, upravno breme in tveganje za navzkrižje interesov.
3. Finančno pomoč Unije izvaja Komisija, kot je določeno v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012, neposredno ali posredno s prenosom nalog za izvrševanje proračuna na subjekte iz točke (c) člena 58(1) navedene uredbe.

4. Države članice po potrebi imenujejo vodjo projekta. Komisija se pred izvršitvijo plačila upravičencem z vodjo projekta posvetuje o napredku, doseženem z ukrepom.

Člen 6

Upravičeni ukrepi

1. Program prek enega ali več vmesnih podjetij neposredno ali posredno zagotavlja podporo upravičencem za ukrepe v razvojni fazi, ki zajemajo nove obrambne proizvode in tehnologije ter nadgradnjo obstoječih proizvodov in tehnologij, pod pogojem, da za uporabo predhodnih informacij, potrebnih za izvedbo ukrepa za posodobitev, ne velja omejitev tretje države ali subjekta iz tretje države.

Ukrep, ki je upravičen, se nanaša na eno ali več od naslednjega:

- (a) študije, kot so študije izvedljivosti, in druge spremljevalne ukrepe;
- (b) zasnovano obrambnega proizvoda, materialnih ali nematerialnih sestavnih delov ali tehnologije ter tehnične specifikacije, na podlagi katerih je bila zasnova razvita, vključno z delnimi preizkusi za zmanjšanje tveganja v industrijskem ali reprezentativnem okolju;

- (c) izdelavo systemskega prototipa obrambnega proizvoda, materialnega ali nematerialnega sestavnega dela ali tehnologije;
- (d) preizkušanje obrambnega proizvoda, materialnega ali nematerialnega sestavnega dela ali tehnologije;
- (e) kvalifikacijo obrambnega proizvoda, materialnega ali nematerialnega sestavnega dela ali tehnologije;
- (f) certifikacijo obrambnega proizvoda, materialnega ali nematerialnega sestavnega dela ali tehnologije;
- (g) razvoj tehnologij ali sredstev za večjo učinkovitost v celotnem življenjskem ciklu obrambnih proizvodov in tehnologije.

2. Ukrepe iz odstavka 1 izvajajo podjetja, ki sodelujejo v konzorciju vsaj treh upravičenih subjektov, ki imajo sedež v najmanj treh različnih državah članicah. Najmanj trije od teh upravičenih subjektov s sedežem v najmanj dveh različnih državah članicah niso pod neposrednim ali posrednim nadzorom istega subjekta niti se medsebojno ne nadzorujejo.

3. Konzorciji iz odstavka 2 dokaže izvedljivost s predložitvijo dokazil o tem, da bodo stroški ukrepa, ki niso kriti s podporo Unije, kriti z drugimi načini financiranja, kot na primer s prispevki držav članic.
4. V zvezi z ukrepi iz točk (c) do (g) odstavka 1 konzorcij dokaže njihov prispevek h konkurenčnosti evropske obrambne industrije s predložitvijo dokazil o tem, da nameravata najmanj dve državi članici naročiti končni proizvod ali usklajeno uporabljati tehnologijo, če je ustrezno tudi s skupnim javnim naročilom.
5. Ukrepi iz točke (b) odstavka 1 temeljijo na skupnih zahtevah, o katerih sta se dogovorili najmanj dve državi članici. Ukrepi iz točk (c) do (g) odstavka 1 temeljijo na skupnih tehničnih specifikacijah, o katerih so se dogovorile države članice, ki bodo sofinancirale ali nameravajo skupaj naročiti končni proizvod ali uporabljati tehnologijo, kot je navedeno v odstavkih 3 in 4, s čimer se bosta izboljšali standardizacija in interoperabilnost sistemov.

6. Ukrepi za razvoj proizvodov in tehnologij, katerih uporaba, razvoj ali proizvodnja je prepovedana z mednarodnim pravom, niso upravičeni do financiranja na podlagi Programa.

Člen 7

Upravičeni subjekti

1. Upravičenci in podizvajalci, ki sodelujejo pri ukrepu, so javna ali zasebna podjetja s sedežem v Uniji.
2. Infrastruktura, objekti, sredstva in viri upravičencev in podizvajalcev, ki sodelujejo pri ukrepu, ki se uporabljajo za namene ukrepov, financiranih na podlagi Programa, se ves čas izvajanja ukrepa nahajajo na ozemlju Unije, njihove izvršne upravne strukture pa imajo sedež v Uniji.
3. Za namene ukrepov, financiranih na podlagi Programa, upravičenci in podizvajalci, ki sodelujejo pri ukrepu, niso pod nadzorom tretje države ali subjekta iz tretje države.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 in ob upoštevanju člena 15(2) je podjetje, ki ima sedež v Uniji in je pod nadzorom tretje države ali subjekta iz tretje države, upravičenec ali podizvajalec, ki sodeluje pri ukrepu, če se Komisiji dajo na voljo jamstva, ki jih je v skladu s svojimi nacionalnimi postopki odobrila država članica, v kateri ima to podjetje sedež. Ta jamstva se lahko nanašajo na izvršno upravno strukturo podjetja s sedežem v Uniji. Ta jamstva se lahko nanašajo tudi na posebne državne pravice pri nadzoru nad podjetjem, če se to zdi ustrezno državi članici, v kateri ima podjetje sedež.

Ta jamstva dajejo zagotovila, da sodelovanje pri ukrepu takega podjetja ne bi bilo v nasprotju z varnostnimi in obrambnimi interesi Unije in njenih držav članic, določenimi v okviru skupne zunanje in varnostne politike na podlagi naslova V PEU, ali cilji, določenimi v členu 3. Jamstva so tudi v skladu z členom 12. Jamstva zlasti utemeljujejo, da je za namene ukrepa vzpostavljeno vse potrebno za zagotovitev:

- (a) da se nadzor nad podjetjem ne izvaja tako, da bi omejeval sposobnost podjetja za izvedbo ukrepa in dosego rezultatov, da bi nalagal omejitve glede infrastrukture, objektov, sredstev, virov, intelektualne lastnine ali strokovnega znanja podjetja, potrebnih za namene ukrepa, ali da bi slabil zmogljivosti in standarde podjetja, potrebne za izvedbo ukrepa;
- (b) da tretja država ali subjekt iz tretje države ne bo imel dostopa do občutljivih informacij v zvezi z ukrepom ter da imajo zaposleni ali druge osebe, ki sodelujejo pri ukrepu, po potrebi nacionalna dovoljenja za dostop do tajnih podatkov;
- (c) da lastništvo pravic intelektualne lastnine, ki izhaja iz ukrepa, in rezultate ukrepa v času trajanja ukrepa in po njegovem zaključku obdrži upravičenec, da tako lastništvo in taki rezultati niso predmet nadzora ali omejitve tretje države ali subjekta iz tretje države ter da se ne izvažajo iz Unije in se do njih ne more dostopati izven Unije brez odobritve države članice, v kateri ima podjetje sedež, in skladno s cilji, določenimi v členu 3.

Zagotovijo se lahko dodatna jamstva, če se to zdi ustrezno državi članici, v kateri ima podjetje sedež.

Komisija obvesti odbor iz člena 13 o vseh podjetjih, za katere šteje, da so upravičena v skladu s tem odstavkom.

5. Upravičenci in podizvajalci, ki sodelujejo pri ukrepu, lahko uporabljajo svoja sredstva, infrastrukturo, objekte in vire, ki se nahajajo izven ozemlja držav članic, kadar konkurenčne nadomestne rešitve v Uniji niso na voljo ter če takšna uporaba ni v nasprotju z varnostnimi in obrambnimi interesi Unije in njenih držav članic, če je skladna s cilji Programa in je v celoti v skladu s členom 12.

Stroški, povezani s temi dejavnostmi, niso upravičeni do financiranja na podlagi Programa.

6. Upravičenci in podizvajalci, ki sodelujejo pri ukrepu, lahko pri izvajanju upravičenega ukrepa sodelujejo tudi s podjetji, ki imajo sedež izven ozemlja držav članic ali so pod nadzorom tretje države ali subjekta iz tretje države, pri čemer lahko uporabijo tudi sredstva, infrastrukturo, objekte in vire takšnih subjektov, če to ni v nasprotju z varnostnimi in obrambnimi interesi Unije in njenih držav članic. Takšno sodelovanje se ujema s cilji, določenimi v členu 3 in je v celoti skladno z določbami iz člena 12.

Tretja država ali drugi subjekt iz tretje države nima nepooblaščenega dostopa do tajnih informacij v zvezi z izvedbo ukrepa in treba je preprečiti negativne učinke na varnost dobave nujnih sredstev za ukrep.

Stroški, povezani s temi dejavnostmi, niso upravičeni do financiranja na podlagi Programa.

7. Upravičenci predložijo vse ustrezne informacije, ki so potrebne, da se oceni, ali izpolnjujejo merila za upravičenost. V primeru spremembe med izvajanjem ukrepa, ki bi lahko postavila pod vprašaj izpolnitev meril za upravičenost, podjetje obvesti Komisijo, ki oceni, ali so navedena merila še vedno izpolnjena, in pretehta morebitne posledice za financiranje ukrepa.

8. Za namene tega člena se za podizvajalce, ki sodelujejo pri ukrepu, štejejo podizvajalci, ki imajo neposreden pogodbeni odnos z upravičencem, drugi podizvajalci, ki jim je dodeljenih najmanj 10 % skupnih upravičenih stroškov ukrepa, ter podizvajalci, ki za izpolnjevanje pogodbe morda potrebujejo dostop do tajnih informacij.

Člen 8

Izjava podjetij

Vsako podjetje iz konzorcija, ki želi sodelovati pri ukrepu, pisno izjavi, da je podrobno seznanjeno in izpolnjuje določbe veljavnega nacionalnega prava in prava Unije glede dejavnosti na področju obrambe.

Člen 9
Konzorcij

1. Kadar se finančna pomoč Unije zagotavlja z nepovratnimi sredstvi, člani katerega koli konzorcija, ki želijo sodelovati pri ukrepu, imenujejo enega od svojih članov za koordinatorja. Koordinator se navede v sporazumu o nepovratnih sredstvih. Koordinator je glavna oseba za stike med člani konzorcija v odnosih s Komisijo ali ustreznim organom financiranja, razen če je v sporazumu o nepovratnih sredstvih določeno drugače ali če ne izpolnjuje obveznosti iz sporazuma o nepovratnih sredstvih.
2. Člani konzorcija, ki sodelujejo pri ukrepu, sklenejo notranji dogovor, v katerem so določene njihove pravice in obveznosti glede izvajanja ukrepa v skladu s sporazumom o nepovratnih sredstvih, razen v ustrezno utemeljenih primerih, določenih v delovnem programu ali razpisu za zbiranje predlogov. Notranji dogovor vključuje tudi ureditev pravic glede intelektualne lastnine v zvezi z razvitimi proizvodi in tehnologijami.

Člen 10
Merila za dodelitev

Ukrepi, predlagani za financiranje na podlagi Programa, se ocenijo na podlagi vseh naslednjih meril:

- (a) prispevek k odličnosti, zlasti s prikazom, da ima predlagani ukrep pomembne prednosti v primerjavi z obstoječimi obrambnimi proizvodi ali tehnologijami;
- (b) prispevek k inovativnosti, zlasti s prikazom, da predlagani ukrep vključuje pionirske in nove koncepte in pristope, nove obetajoče tehnološke izboljšave v prihodnosti ali uporabo tehnologij ali konceptov, ki v obrambnem sektorju še niso bili uporabljeni;
- (c) prispevek h konkurenčnosti in rasti obrambnih podjetij v vsej Uniji, zlasti z ustvarjanjem novih priložnosti na trgu;

- (d) prispevek k industrijski avtonomnosti evropske obrambne industrije ter k varnostnim in obrambnim interesom Unije s krepitvijo obrambnih proizvodov ali tehnologij v skladu s prednostnimi nalogami na področju obrambnih zmogljivosti, o katerih so se države članice dogovorile v okviru skupne zunanje in varnostne politike in zlasti načrta za razvoj zmogljivosti, ter, če je to ustrezno, v skladu z regionalnimi in mednarodnimi prednostnimi nalogami, če koristijo varnostnim in obrambnim interesom Unije in ne izključujejo možnost sodelovanja nobene države članice;
- (e) delež skupnega proračuna za ukrep, dodeljen za sodelovanje MSP s sedežem v Uniji, ki prinašajo industrijsko ali tehnološko dodano vrednost, pri čemer so MSP člani konzorcija, podizvajalci ali druga podjetja v dobavni verigi, zlasti pa delež skupnega proračuna za ukrep, dodeljen MSP, ki imajo sedeže v državah članicah, v katerih podjetja iz konzorcija, ki niso MSP, nimajo sedežev;
- (f) za ukrepe iz točk (c) do (f) člena 6(1), prispevek k nadaljnjemu povezovanju evropske obrambne industrije, tako da upravičenci dokažejo, da so se države članice zavezale, da skupaj uporabljajo, imajo v lasti ali vzdržujejo končni proizvod ali tehnologijo.

Kadar je to ustrezno, se prispevek k večji učinkovitosti v celotnem življenjskem ciklu obrambnih proizvodov in tehnologij, vključno s stroškovno učinkovitostjo ter možnostjo sinergij v postopkih naročanja in vzdrževanja, upošteva v povezavi z uporabo meril iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka.

Člen 11

Ravni financiranja

1. Finančna pomoč Unije, ki se zagotovi na podlagi Programa, ne presega 20 % skupnih upravičenih stroškov ukrepa iz točke (c) člena 6(1). V vseh ostalih primerih lahko pomoč krije celo vse skupne upravičene stroške ukrepa.
2. Ukrepi iz člena 6(1), razviti v okviru stalnega strukturnega sodelovanja, je lahko upravičen do stopnje financiranja, ki je višja za dodatnih 10 odstotnih točk.
3. Ukrepi iz člena 6(1) je lahko upravičen do višje stopnje financiranja, kakor je navedeno v drugem in tretjem pododstavku tega odstavka, kadar se najmanj 10 % skupnih upravičenih stroškov ukrepa dodeli MSP s sedežem v Uniji.

Stopnja financiranja se lahko zviša za toliko odstotnih točk, kot je odstotek skupnih upravičenih stroškov ukrepa, dodeljen MSP s sedežem v državah članicah, v katerih imajo sedež podjetja iz konzorcija, ki niso MSP, in to za največ 5 dodatnih odstotnih točk.

Stopnja financiranja se lahko zviša za število odstotnih točk, ki je dvakrat višje od odstotka skupnih upravičenih stroškov ukrepa, dodeljenega MSP s sedežem v državi članici, ki niso tista iz drugega pododstavka.

4. Ukrep iz člena 6(1) je lahko upravičen do stopnje financiranja, ki je višja za dodatnih 10 odstotnih točk, če se najmanj 15 % skupnih upravičenih stroškov ukrepa dodeli podjetjem s srednje veliko tržno kapitalizacijo, ki imajo sedež v Uniji.
5. Posredni upravičeni stroški se določijo z uporabo pavšalne stopnje 25 % skupnih neposrednih upravičenih stroškov brez neposrednih upravičenih stroškov za sklepanje pogodb s podizvajalci.

6. Skupno zvišanje stopnje financiranja ukrepa z uporabo odstavkov 2, 3 in 4 ne presega 35 odstotnih točk.
7. Finančna pomoč Unije, ki se zagotovi na podlagi Programa, vključno z zvišanimi stopnjami financiranja, ne krije več kot 100 % upravičenih stroškov ukrepov.

Člen 12

Lastništvo in pravice intelektualne lastnine

1. Unija nima v lasti proizvodov ali tehnologij, ki izhajajo iz ukrepa, prav tako v zvezi z ukrepom nima nikakršnih pravic intelektualne lastnine.
2. Rezultati ukrepov, ki so financirani na podlagi Programa, niso neposredno ali posredno prek enega ali več vmesnih podjetij predmet nadzora ali omejitve tretjih držav ali subjektov iz tretjih držav, kar velja tudi za prenos tehnologije.
3. Ta uredba ne vpliva na diskrecijsko pravico držav članic glede politike izvoza obrambnih proizvodov.

4. V zvezi z rezultati upravičencev, ki so financirani na podlagi Programa, in brez poseganja v odstavek 3 tega člena, je Komisija obveščena o vseh prenosih lastništva na tretjo državo ali subjekt iz tretje države. Če je takšen prenos lastništva v nasprotju s cilji, določenimi v členu 3, je treba vrniti sredstva, zagotovljena na podlagi Programa.
5. Če se pomoč Unije zagotovi v obliki javnega naročila študije, imajo vse države članice pravico do brezplačne neizključne uporabe študije, če to pisno zahtevajo.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011. Evropska obrambna agencija je povabljen, da kot opazovalka odboru predstavi svoja stališča in strokovno znanje. Za pomoč se bo zaprosilo tudi Evropsko službo za zunanje delovanje.

Odbor se sestaja tudi v posebnih sestavah, med drugim da bi obravnaval obrambne vidike.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 14

Delovni program

1. Komisija z izvedbenim aktom sprejme dvoletni delovni program. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(2). Delovni program je v skladu s cilji, določenimi v členu 3.
2. V delovnem programu so podrobno določene kategorije projektov, financiranih na podlagi Programa. Te kategorije so skladne s prednostnimi nalogami na področju obrambnih zmogljivosti iz točke (b) člena 3.

Te kategorije zajemajo zmogljivosti v zvezi z inovativnimi obrambnimi proizvodi in tehnologijami na naslednjih področjih:

- (a) priprava, zaščita, vzpostavitev in trajnost;
- (b) upravljanje informaciji in informacijska premoč ter poveljevanje, kontrola, komunikacije, računalniki, obveščevalna dejavnost, nadzor in izvidovanje (C4ISR), kibernetška obramba in kibernetška varnost ter
- (c) izvedba aktivnosti in efektorji.

Delovni program vključuje tudi kategorije projektov, posebej namenjene MSP.

3. Z delovnim programom se zagotovi, da se vsaj 10 % skupnega proračuna dodeli za čezmejno udeležbo MSP.

Člen 15

Postopek ocenjevanja in dodeljevanja

1. Finančna sredstva Unije pri izvajanju Programa se dodelijo na podlagi konkurenčnih razpisov, objavljenih v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 in Delegirano uredbo (EU) št. 1268/2012. V nekaterih ustrezno utemeljenih in izjemnih okoliščinah je mogoče finančna sredstva Unije dodeliti tudi v skladu s členom 190 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012.
2. Komisija predloge, predložene na podlagi razpisa za zbiranje predlogov, oceni na podlagi meril za upravičenost in meril za dodelitev iz členov 6, 7, 8 in 10.

Komisiji v postopku dodeljevanja pomagajo neodvisni strokovnjaki, katerih varnostne kvalifikacije potrdijo države članice. Ti neodvisni strokovnjaki so državljani Unije iz čim več različnih držav članic in so izbrani na podlagi povabila k oddaji prijave z namenom, da se ustvari podatkovna zbirka kandidatov.

Odbor iz člena 13 je vsako leto obveščen o seznamu strokovnjakov iz podatkovne zbirke, iz katere morajo biti jasno razvidne kvalifikacije strokovnjakov. Komisija tudi zagotovi, da strokovnjaki ne ocenjujejo, svetujejo ali pomagajo pri zadevah, v zvezi s katerimi imajo navzkrižje interesov.

3. Komisija z izvedbenim aktom dodeli finančna sredstva za izbrane ukrepe po vsakem razpisu ali po uporabi člena 190 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(2).

Člen 16

Letni obroki

Komisija lahko proračunske obveznosti razdeli na letne obroke.

Člen 17

Spremljanje in poročanje

1. Komisija redno spremlja izvajanje Programa in vsako leto poroča o doseženem napredku v skladu s točko (e) člena 38(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Komisija v ta namen vzpostavi potrebno ureditev spremljanja.
2. Da bi podpirala večjo učinkovitost in uspešnost prihodnjih ukrepov politike Unije, Komisija pripravi poročilo o retrospektivni oceni in ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. V poročilu, ki temelji na ustreznih posvetovanjih z državami članicami in ključnimi zainteresiranimi stranmi, je zlasti ocenjen napredek pri doseganju ciljev, določenih v členu 3. Poleg tega sta v njem analizirani čezmejna udeležba, tudi MSP ter podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo, pri ukrepih, ki se izvajajo na podlagi Programa, ter vključevanje MSP ter podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo v globalno vrednostno verigo. Poročilo poleg tega vsebuje informacije o državah porekla upravičencev in, če je mogoče, porazdelitvi ustvarjenih pravic intelektualne lastnine.

Člen 18

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim ravnanjem, z učinkovitimi pregledi, in kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo nepravilno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za izvajanje revizij na podlagi dokumentacije in inšpekcij na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi Programa, oziroma da v primeru mednarodnih organizacij opravijo preverjanje v skladu s sporazumi, ki so bili sklenjeni z njimi.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96² izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano na podlagi Programa, prišlo do goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih ravnanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

² Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Člen 19
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
